

Sygn. akt II KO 12/20

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **J. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 maja 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w T.

zawartego w postanowieniu z dnia 3 lutego 2020 r., sygn. akt II K (...)
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w
T. o sygn. akt II K (...) do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P. .**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy w T. zwrócił się, na podstawie art. 37 k.p.k., do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy o sygn. akt II K [...] do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

W uzasadnieniu niniejszego wniosku Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 7 stycznia 2020 r. z wnioskiem o wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. zwróciła się obrońca oskarżonej J. S. . W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazała, że oskarżona jest osobą zaangażowaną w prace polityczne i społeczne na terenie miasta T., a w latach 2005 - 2015 była ławnikiem sądu pracy w Sądzie Rejonowym w T.. Nadto, J. S. od 2015 r. pozostaje w konflikcie z władzami miasta T.. W ocenie Sądu wnioskującego, fakt zajmowania przez oskarżoną przez długi czas i w nieodległej przeszłości funkcji ławnika w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy - Sądzie Rejonowym w T. - może zrodzić wątpliwości dotyczące obiektywności i

bezstronności tego Sądu w rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy. To zaś uzasadnia wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy - w trybie art. 37 k.p.k. - innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w T. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Dobro wymiaru sprawiedliwości oceniane przez pryzmat realiów przedmiotowej sprawy bezsprzecznie wskazuje na potrzebę rozpoznania sprawy przez sąd inny, aniżeli właściwy miejscowo.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że dobro wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 37 k.p.k. wtedy wymaga przekazania sprawy innemu, niż miejscowo właściwy, sądowi równorzędnemu, gdy zaistnieją w sprawie takie szczególne okoliczności, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2006 r., sygn. akt IV KO 9/06).

Na gruncie niniejszej sprawy zaistniały podstawy do zastosowania instytucji właściwości delegacyjnej z art. 37 k.p.k. Fakt, że oskarżoną w niniejszej sprawie jest osoba, która przez 10 lat, w okresie stosunkowo nieodległym, tj. do 2015 r. wykonywała funkcję ławnika w sądzie właściwym miejscowo do rozstrzygnięcia sprawy uzasadnia przyjęcie, że w odbiorze społecznym może zrodzić się przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy. W przedstawionych wyżej okolicznościach postronny, obiektywny, niezainteresowany bezpośrednio rozstrzygnięciem obserwator takiego procesu mógłby powziąć wątpliwości co do tego, czy wydane w sprawie orzeczenie jest wyłącznie wynikiem obiektywnego i sprawiedliwego rozstrzygnięcia sprawy, czy też może na jego treść miały wpływ osobiste, interpersonalne relacje członków składu orzekającego z oskarżoną. Dla uniknięcia tego typu potencjalnych insynuacji i podejrzeń celowym jest zatem uwzględnienie wniosku Sądu Rejonowego w T. i przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Kierując się przedstawionymi wyżej motywami, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 37 k.p.k., zdecydował o przekazaniu niniejszej sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P..

